

М О Т И В И

към присъда по НОХД №2909/2023г. по описа на РС - София

Срещу подсъдимия И. Г. П. е внесен обвинителен акт за три престъпления, за това, че:

На 30.12.2021г., около 18:30 часа в гр. София, ул. „Промислена“ №11 е употребил насилие срещу М. Л. А., поради неговата етническа принадлежност, изразяващо се в нанасяне на удар с десен крак във външната част на бедрото на левия крак на А. – престъпление по чл.162, ал.2 от НК.

На 30.12.2021г., около 18:30 часа в гр. София, ул. „Промислена“ №11 извършил непристойни действия грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото – псувал и обиждал полицейски служители при 06 РУ-СДВР – Г. К. М., Л. К. Г. и А. Б. Б. с думите: „мърши, ще ви еба майката на цялото 06-то РУ, ще ви пребия боклуци, мърши, курви, не знаете кой съм аз“ – престъпление по чл.325, ал.1 от НК.

На 30.12.2021г., около 18:30 часа в гр. София, ул. „Промислена“ №11 чрез нанасяне на удар с глава в областта на устата причинил на Г. К. М.-старши полицай в Група „Охрана на обществения ред“, Сектор „Охранителна полиция“ към 06 РУ-СДВР лека телесна повреда, изразяваща се в оток и кръвонасядане на горната устна на устата и отчупване на минимален фрагмент от коронката на втори горен ляв зъб, реализирали медико-биологичните признаци на временно разстройство на здравето, неопасно за живота, представляващи разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и 129 от НК, като телесната повреда е причинена на полицейски орган при изпълнение на службата му – престъпление по чл.131, ал.2, вр. чл.130, ал.1 от НК.

С определение от 25.10.2023г. след направено изменение от прокурор при СРП на първото обвинение, е прието ново обвинение по чл.162, ал.2 от НК, за това, че на 30.12.2021г., около 18:30 часа в гр. София, ул. „Промислена“ №18 е употребил насилие срещу М. Л. А., поради неговата етническа принадлежност, изразяващо се в нанасяне на удар с крак в областта на левия хълбок на А..

В съдебно заседание прокурорът поддържа така повдигнатите обвинения срещу И. П., като ги счита за доказани по безспорен и категоричен начин от събрания и приобщен в хода на съдебното следствие доказателствен материал - показанията на разпитаните свидетели и от заключенията по изготвените експертизи. Обясненията на подсъдимия, намира че не следва да бъдат кредитирани, тъй като обслужвали единствено защитната му версия и от своя страна били житейски нелогични, непоследователни, тъй като в част от тях описвал подробно движенията, действията, които е извършил на инкриминираната дата и час, действията си към полицаите, но не помнил самия удар. Счита, че от субективна страна подсъдимият е действал при форма на вина при пряк умисъл като е съзнавал общественоопасния характер на стореното и общественоопасните последици и настъпването на вредоносния резултат. Предлага наказанието на подсъдимия да бъде определено при превес на отегчаващите вината обстоятелства, предвид неговото обременено съдебно минало и начина на извършване на трите престъпления. Моли разноските да бъдат възложени на подсъдимия.

Защитникът на подсъдимия – адв. Н. по така внесените обвинения срещу П. намира следното: По обвинението по чл.162, ал.2 от НК не се събрали доказателства за извършени действия от страна на подзащитния му, насочени към А., тъй като действал

при условията на самозащита, защото свидетелят го нападнал с дъска. От СМЕ вещото лице работило само по данни А. и установило, че са му причинени болки и страдания, без да му провежда преглед. Затова деянието можело да се квалифицира по чл.131, ал.1 от НК, доколкото единствено представителят на СРП бил възприел, че етническата принадлежност на пострадалия е от ромски произход, а самият А. в хода на съдебното следствие заявил, че не възприел обидни думи от подсъдимия И. П. свързани с етноса му. Счита, че повдигнатото обвинение по чл.162, ал.2 от НК било само, за да подпомогне другите две обвинения и да опише образа на П. като расист и хулиган, базирайки се на тези факти и обремененото му съдебно минало.

По следващото обвинение по чл.325, ал.1 от НК се спира основно на свидетелските показания на М., Г. и Б., като напомня, че М. и Г. били полицейските служители, срещу които имало повдигнати обвинения за катастрофата, причинена на 22.09.2022г. на Околовръстния път, с починал френски гражданин. Макар те да не били осъдени с влезли в сила присъди, били отстранени от служба, но отказали да информират съда за това обстоятелство, че вече не били на работа в 06 РУ-СДВР като заявили, че причините били лични. По този начин заблудили съда, а след като веднъж били затаили истина не следвало да се дава вяра на техните показания, поради което моли да не се кредитират. Относно показанията на свид. Б., намира че той поддържал другите двама и се опитвал да не влоши тяхното положение.

По третото обвинение, насочва вниманието към л.38 от ДП, където се намирала консултация от д-р П., който след като прегледал М. установил, че липсват повреди по зъбите, което противоречало на представеното от М. СМУ, от където се затвърждавал извода, че обвинението било неправилно, формулирано с цел да бъде утежнено положението на П.. Изяснило се обстоятелството относно механизма на получаване на увреждането, като описаната от полицейските служители обстановка не съответствала на действителната. Разпитани в съдебно заседание вещите лица по СППЕ заявили, че подсъдимият бил закаран в ЦПЗ гол до кръста и с наранявания на 31.12., като от неговите обяснения станало ясно, че по време на цялото задържане бил държан в нечовешки условия - гол до кръста, на минусови температури, завързан и преби. до такава степен, че да изрази готовност да сложи край на живота си. С внасянето на това обвинение от Прокуратурата избегнали факта, че към 30.12.2021г. командир на групата на 06 РУ-СДВР - М. ръководил екипа, който реагирал на сигнала и при пристигане на място подходил непрофесионално, без да изследва случая, с опит да постави белезници и да задържи П., тъй като както се изразил в съдебно заседание: „А. и съпругата му се водят жалбоподатели, защото те са се обадили на тел.112“. Така, вместо случая да приключи с протокол за предупреждение по ЗМВР, полицейските служители ескалирали ситуацията със серия непрофесионални действия и допуснали едни от свидетелите - очевидци да напусне мястото, без да снемат сведения от него, който по-късно бил установен като Юлиян Пеев и прибрал вещи на подсъдимия - часовник и очила. За този свидетел, съдът положил всички усилия да го призове, но без успех, тъй като се разбрало, че малко след инкриминираната дата бил напуснал пределите на Р. България. Нещо, което нямало да се случи ако полицейските служители били действали професионално. По този начин счита, че като не се стигнало до разпит този свидетел обективната истина не можела да бъде разкрита и подсъдимият следвало да бъде оправдан и по това обвинение.

При изложените съображения, моли П. да бъде признат за невиновен и оправдан и по трите обвинения, тъй като не се доказали по категоричен и безспорен начин от Прокуратурата.

Подсъдимият, изцяло поддържа пледоарията на адвоката си.

Съдът, след като обсъди на основание чл.14 и 18 от НПК доказателствата по делото, приема за установено следното от фактическа страна:

Подсъдимият И. Г. П. е българин, български гражданин, не е женен, осъждан е, със средно образование, работи като монтажист във фотоволтаична централа „*****“, роден е на *****г. в гр. *****, с адрес по лична карта в гр. София, ж.к. „*****“, бул. „*****“ №***, ЕГН *****.

На 30.12.2021г. около 18:30 часа подс. П. се намирал в студио, където му правили татус на ул. „Промислена“. Той и татуиста излезли в почивка на тротоара пред студиото. П. бил употребил алкохол и за работата по татуса било необходимо да е гол до кръста. Така той излязъл навън.

По това време свидетелите А. и С. се прибирали от работа. Те живеели на ул. „Промислена“ №11, което било на стотина метра от мястото, където били подсъдимия и татуиста. А. носил чанти с покупки. В момент, когато той и С. се изравнили с подсъдимия, А. го погледнал, но на П. му се сторило, че го гледа особено и му казал: „Какво гледаш бе мангал“. А. се засегнал от тази дума, тъй като той бил от ромски етнос. Дватама си разменили по-остри думи, като подсъдимия няколко пъти използвал думите „мангали ... цигани“ по адрес на А. и С., като тонът му постепенно ставал все по-агресивен. Тя се изплашила и тръгнал с бързи крачки да се прибира. А. побягнал към къщата си, защото П. го приближил заплашително и тъй като си изпуснал чантите с покупки, се наложило да се върне, за да ги вземе, като в това време вече П. бил доста близо до него, поради което А. побягнал към дома си, защото подсъдимият вече ставал доста агресивен и го подгонил. Малко преди А. да влезе в двора на къщата си, П. го ритнал в областта на левия хълбок. Атанас почувствал болка и му казал: „Сега ще видиш какво ще стане“, влязъл в двора си и затворил вратата, но П. започнал да прави опити да влезе и викал: „Мангали, ще ви еба майката“. Дватама вече се псували на висок тон и си отправяли взаимни заплахи, като А. взел едно дърво, с което замахвал по посока на П., но не го достигал, тъй като бил от вътрешната страна на двора, а подсъдимия от външната. Като видяла какво се случва С. се изплашила за децата си, развикала се да престанат, но това не се случило, поради което подала сигнал на тел.112. Ситуацията била видяна от бащата и брата на С. – свидетелите В. Г. и Г. Г., които живеели в съседство на двора на А., които чули виковете ѝ, излезли навън и видели, че А. държи тояга в двора и с подсъдимия от външната страна си крещели и се заканвали да се бият.

В този момент пристигнали полицаи от 06 РУ, които се отзовали по сигнала на С. - свидетелите М., Г. и Б.. Те изискали документ за самоличност на П., но той казал, че няма в себе си, защото дрехите му били в студиото за татуси. Поведението му било агресивно даже и към полицаите, бил като неадекватен, превъзбуден и започнал да ги обижда с думите: „мърши, ще ви еба майката на цялото 06-то РУ, ще ви пребия боклуци, мърши, курви, не знаете кой съм аз“, тъй като ги обвинявал, че пазят циганите, като побягнал към отсрещната страна на улицата, което ги мотивирало да пристъпят към задържане. При поставяне на белезниците от М. и Б., подсъдимият оказвал съпротива – ритал с крака и непрекъснато си дърпал ръцете, както и правил опит да се отскубне от тях, което наложило да бъде опрян на близък автомобил, но той захапал ръкава на униформата на М., поради което бил повален на земята и в момент когато М. се навел, за да му постави белезници на ръцете, П. с глава назад го ударил в устата, от което се отчупил малък фрагмент от предния му зъб. При задържането

паднали очилата и часовника на подсъдимия, които вещи ги взел татуиста и побягнал в неизвестна посока, поради което не бил установен.

Подсъдимият бил отведен в 06 РУ-СДВР, където бил задържан, но след като направил опит за самоубийство бил отведен в ЦПЗ София ЕООД, където бил прегледан и изготвена СППЕ. Съгласно заключението на д-р П. и психолога И.ова, И. П. е психично здрав, налице са други психични и поведенчески разстройства, предизвикани от употреба на алкохол при емоционално нестабилна личност - импулсивен тип. По време на инкриминираното деяние е бил в състояние на обикновено алкохолно опИ.е - лека към средна степен, като е могъл да разбира значението и свойството на извършеното и да ръководи постъпките си, както и няма пречка да участва в наказателния процес.

Съгласно СМЕ №301/2021г. на д-р Г.а от Клиника по съдебно медицина и деонтология при УМБАЛ „Александровска“ ЕАД при преглед на 31.12.2021г. на Г. М. е установено оток и кръвонасядане на горната устна на устата и отчупване на минимален фрагмент от коронката на втори горен ляв зъб, които травматични увреждания са получени в резултат от действието на твърди тъпи предмети по механизъм на удара с или върху такива и могат да се получат по време и начин, както съобщава прегледания. Причинили са му временно разстройство на здравето неопасно за живота.

Разпитани в съдебно заседание на 07.02.2024г. вещите лица по СППЕ са посочили, че поведението на подсъдимия към датата на прегледа разкрива поведенчески разстройства в следствие на употреба на алкохол, като той самият е споделил, че е бил пиан, спомнял си всичко, което се е случило, имал спомен за събитията, даже е разказал за това, че питал: „Какво ме гледате мангали“ и през цялото време на изследването използва думата „мангали“. Вещите лица установили склонност към дисфурично реагиране, промени в емоционалния фон, с лабилни емоции – или е плачлив и тревожен, след което става по-раздразнителен и разгневен като промяната е за кратък период от време. Споделил за злоупотреба с алкохол от една година, поради житейски неблагоприятия. Степента на алкохолно опИ.е го е улеснила и на фона на травматичните изживявания, както и при цялата ситуация на задържането, извИ.ето на ръцете от полицаите, го е улеснило в поведението, но е действал целенасочено и не е имало момент да е в безсъзнание. Относно конфликта преди идването на полицаите и задържането е споделил, че мъж и жена, които вървели по улицата му се сторило, че го гледат странно, затова ги попитал защо го гледат и от там станал конфликта. Разказал, че го подгонили до къщата им и там мъжът замахнал с дъска срещу него.

Горната фактическа обстановка се установява частично от обясненията на подсъдимия, дадени в съдебно заседание на 26.03.2024г.; изцяло от показанията на свидетелите А., С., М. и Б., дадени в съдебно заседание на 05.07.2023г.; частично от приобщените чрез прочитане показания по реда на чл.281, ал.4, вр. ал.1, т.1 и т.2 от НПК, дадени на ДП от А., находящи се на л.21-22 от 30.12.2021г. и от С., находящи се на л.24-25 от 30.12.2021г. и изцяло от приобщените чрез прочитане показания по реда на чл.281, ал.4, вр. ал.1, т.1 и т.2 от НПК, дадени на ДП от М., находящи се на л.26 от 31.12.2021. и от Б., находящи се на л.28 от 31.12.2021г.; изцяло от показанията на свидетелите Г., В. Г. и Г. Г., дадени в съдено заседание на 25.10.2023г., както и изцяло от приобщените чрез прочитане показания на Г. на осн. чл.281, ал.4, вр. ал.1, т.2 от НПК, дадени на ДП, находящи се на л.27 от 31.12.2021г.; от заключенията по СППЕ и СМЕ и от писмените доказателства – фиш от СМП от 30.12.2021г., ежедневна ведомост

и месечен график за разстановка на силите и средствата на 30.12.2021г. при 06 РУ-СДВР, докладна записка от 30.12.2021г., съставен на полицейски служител Б. при 06 РУ-СДВР, докладна записка от полицейски служител Д. при 06 РУ-СДВР, справка за съдимост и характеристична справка.

Съдът частично вярва на обясненията на подсъдимия, относно хронологията на събитията от момент на срещата с А. и С., през неговото задържане в 06 РУ до прегледа му в ЦПЗ София, тъй като само в тази част се потвърдиха от доказателствената съвкупност.

В останалата част, описвайки действията на А. и неговите лични действия към свидетеля и към полицейските служители, включително действията на полицаите при задържането му на място на инцидента, а след това и в 06 РУ-СДВР са възприети от съда само като негова защитна позиция, тъй като са изолирани и не се потвърждават от събраните гласни и писмени доказателства, както и от заключенията по СППЕ и СМЕ.

Заслужават кредит на доверие показанията на А. и С. пред съда и в ДП, че когато са преминавали по тротоара на ул. „Промислена“, малко преди техния дом подсъдимият без причина е казал на А.: „Какво гледаш бе мангал“, както и бързо агресирал с думи към двамата – псувал: „Мангали, ще ви еба майката“ и ги обиждал, тъй като са от ромски етнос – наричал ги „цигани ...мангали“. Такива думи и изрази е използвал и при идване на тримата полицейски служители – М., Б. и Г. към свидетелите А. и С., като обвинил полицаите, че пазят само циганите, както и са възприети от излезлите на място свидетели В. Г. и Г. Г., на които А. и С. разказали за случката, която довела тя да извика полицаи. Показанията на А. и С. в тази част се потвърждават и от констативната част на СППЕ, както и от разпита на вещите лица в съдебно заседание, които потвърдиха, че пред тях П. е заявил, че чувства силни изблици на гняв особено към хората от малцинствените групи, защото просто го дразнят, като разказал на д-р П. и психолога И.ова за инкриминирания момент на 30.12., че тръгнал към двамата непознати с думите: „Какво гледате бе мангали“, защото му се сторило, че го гледали някак особено.

Като достоверни са оценени и показанията на свидетелите А. и С., че П. е подгонил А., когато е бягал към дома си и го е ударил – ритнал с крак в левия хълбок, след което той се затворил в двора, като П. продължил да го псува и заплашва с бой, което мотивирало А. да му каже: „Сега ще видиш какво ще стане“, да хване дърво от двора и да замахва срещу П. с него, а възприетата ситуация от С. я мотивирала да подаде сигнал на тел.112. За ритането, което получил А., той разказал на В. Г. и Г. Г. непосредствено след като дошли полицаите, а двамата – бащата и братът на С. възприели действията на А. и П., като за подсъдимият казват, че бил много агресивен и заплашвал с бой. Впрочем това е възприето и от полицаите М., Б. и Г., които са се отзовали по сигнала на С..

В тези части не се установи заинтересованост при свидетелите А., С., В. Г. и Г. Г., а напротив, показанията им са единни, логични и хронологично последователни, както и се потвърждават от тримата полицаи, пристигнала на място, а и косвено от констативната част на СППЕ, както и от разпита на вещите лица д-р П. и психолога И.ова в съдебно заседание.

В частта от обясненията на подсъдимия, че не си спомня какво е казал на А. и С., когато са минали покрай него, че не ги е наричал „цигани .. мангали“, че не се е обърнал към тях с думите „Какво гледаш бе мангал ... Мангали, ще ви еба майката“ не намериха упора в останалите доказателства. Освен това, вещите лица по СППЕ са

категорични, че макар и под влияние на алкохол, подсъдимият е имал запазени спомени, действал е целенасочено и с ясно съзнание. Това е причината и в тази част обясненията му да са възприети като форма на защита.

Така са възприети и обясненията на подсъдимия, че е бил заплашен от А., който взел дъска от двора си и отишъл да се саморазправя с него, като я размахвал пред него, което го разгневilo и го накарало да го последва до домът му, както и да остане там до идването на полицаите. Всъщност от показанията на А., С., В. Г. и Г. Г. се установи точно обратното. А. е бил вече в двора си, когато е взел дървото и е замахвал срещу П., след като той го е бил ритнал в хълбока, псувал го е и непрекъснато е настискал вратата на двора да влезе при А. и да се бие с него. Разказаното от свидетелите е логично, отколкото обясненията на П. в тази част, поради което неговите обяснения, съдът счита за форма на защита, с цел да се оправдае необяснимата и с нищо не предизвикана агресия към А..

Потвърди се казаното от всички свидетели, че П. е действал изключително агресивно, до степен, че не може да се овладее, включително и след идването на полицейските служители, даже и към тях е агресирал, използвайки обидни думи: „мърши, ще ви еба майката на цялото 06-то РУ, ще ви пребия боклуци, мърши, курви, не знаете кой съм аз“. Това е станало преди неговото задържане, поради което не може да се обоснове с приложената в повече сила за поставянето на белезниците, както той пресъздава в обясненията си. Всъщност самоволното му напускане на мястото на проверката, след като е бил без документ за самоличност и внезапното агресиране към полицаите, които са искали да установят самоличността му и да се преустанови скандала между него и А., са ги мотивирали да пристъпят към задържане с използване на помощни средства - белезници. А., С., В. Г. и Г. Г. потвърждават показанията на М., Б. и Г., че П. се е държал агресивно спрямо полицаите и ги е обиждал. Затова неговите обяснения в тази част, че се е подчинил на полицаите и не е предизвикал задържането си, включително, че на място му е приложена сила, която не е била обоснована са негова оформена защита, на които не следва да се вярва. Показанията на тримата полицаи М., Б. и Г. в обсъжданата част са единни и незаинтересовани, както потвърдени от съставените докладни от Б. и Д.. И ако Б. е бил на мястото на задържането, то Д. е изпратен за съдействие и е възприел поведението на П., което описва в одокладната като явно неадекватно, много агресивен, с насочени закани и заплахи към всички полицаи на място. Това поведение се запазило и след като с поставени белезници бил отведен в 06 РУ-СДВР за оформяне на задържането.

Не се потвърдиха обясненията на подсъдимия в частта, че в момент на поставяне на белезниците, когато е бил изправен, тъй като един от полицаите е извил много силно ръката му и го е заболяло, е навел глава надолу, за да облекчи болката и така е ударил в лицето М., който бил точно пред него и бил с по-нисък ръст от неговия. В тази част обясненията са лишени от житейска логика, а напълно се отрекоха от М., Б. и Г., така също от А. и от Г. Г.. Всички свидетели са категорични, че тъй като П. е проявил силна агресия, ритал е с крака, опитвал се е да се отскубне, не е подал ръцете си назад за поставяне на белезници, а напротив непрекъснато си е дърпал ръцете, така че да осуети поставянето на белезниците, както и е захапал ръкава на униформата на М., е бил повален на земята. Става въпрос за техника за сломяване на съпротивата на лице, спрямо което се използва сила за поставян на помощни средства- белезници. От обясненията на подсъдимия може да се извлече и правдивост на показанията на полицаите, че се е наложило да го повалят на земята, за да му поставят белезници, защото се е съпротивлявал, иначе нямаше да е нужно да се налага двама полицаи да

поставят белезниците, няма да се налага да се извива ръката назад на подсъдимия, ако той както казва се е подчинил и не е оказвал съпротива при поставянето на белезниците.

От друга страна, напълно житейски невъзможно е, двама души, които са застанали едни срещу друг, както обяснява подсъдимия да имат такава разлика в ръста, че ако единият си наведе главата, да удари други в областта на устата. При разпита на М., не се установи да има такава драстична разлика в ръста с подсъдимия, макар П. да е доста висок. От друга страна, според заключението по СМЕ, установените травматични увреждания при прегледа на М. - оток и кръвонасяждане на горната устна на устата и отчупване на минимален фрагмент от коронката на втори горен лъв зъб, са получени в резултат от действието на твърди тъпи предмети по механизъм на удара с или върху такива и могат да се получат по време и начин, както съобщава прегледания - при опит за задържане при изпълнение на служебните си задължения бил ударен в областта на устата. М. описва, че когато П. е бил на земята и той се е опитвал да му постави белезниците, защото се е съпротивлявал, подсъдимият със задната част на главата си го е ударил в устата. Това е по-логично да се е случило, защото белезниците, както описва и подсъдимия са му поставени на ръце отзад, т.е. при поставянето М. е бил зад П. и по тази причина той ако е навел главата си напред е щял да се удари в асфалта, за каквито данни няма. След като П. казва, че от болка свил главата си напред и така е ударил М., за съда означава, че подсъдимият признава, че е нанесъл удар с глава в лицето на М., но изгражда защитна версия за подбудите си и отново напълно осъзнато цели избягване на действителната ситуация, сочейки напълно лишени от смисъл и логика действия. Възпроизведената фактическа обстановка от М. се потвърждава от Б. в съставена от него на 30.12.2021г. докладна записка, което единствено затвърждава убеждението на съда в достоверността на показанията на тримата полицейски служители - М., Б. и Г., което са оценени като обективни и незаинтересовани.

Липсата на спомени у тримата не води до липса на обективност и не поражда съмнения в достоверност, а се дължи както на изминал период от време, така и на обема от работа на полицейските служители, което е житейски разбираемо.

Не заслужават доверие приобщените чрез прочитане показания на А. от 30.12.2021г. в частта, че бил ритнат във външната част на бедрото на левия крак, тъй като самият той посочи мястото на удара – левия хълбок.

По същата причина съдът е изключил от доказателствената съвкупност приобщените чрез прочитане показания на А. от ДП, находящи се на л.88 от 22.08.2022г., тъй като свидетелят пред съда се отрече от тях като категорично заяви, че не знае къде се намира бедрото на левия му крак и показва място, където е попаднал удара от крака на подсъдимия – в областта на левия хълбок.

Не заслужат доверие приобщените чрез прочитане показания на С., че е видяла пострадалите полицаи, тъй като пред съда съобщи, че е чула, че имало пострадали полицаи.

Съдът се уповава на заключението на СППЕ и СМЕ за М. като компетентно обосновани, но изключва от доказателствата по делото заключение по СМЕ на д-р Лъондев - съдебен лекар ОСМЕ - София, относно вида и характера на уврежданията на А., тъй като преглед на лицето не е правен, а лекарят е работил само по показанията на свид. М. А., които бяха прочетени по време на съдебното следствие и се установи, че той не знае къде е бедрото му, както е записано в тези показания, че е ударен във

външната част на бедрото на левия крак, а посочи, че е ударен с крак – изритан в левия хълбок, което доведе и до изменение на обвинението. Така коментираното заключение няма никаква правна стойност и не се отнася до травматичните увреждания на А.. Освен това няма обвинение за причиняване на телесно увреждане на А., поради което е без правно значение дали му е причинено такова и какъв е неговия вид.

Съдът кредитира приобщените писмени доказателства, като наличен документ на л.38 от ДП, именован като Консултация, изготвена от д-р П. на 30.12.2021г., тъй като макар на същия ден да е съставен, не може да се установи каква е специалността на този лекар, къде практикува, а вида и характера на травматичните увреждания се установява със СМЕ, каквато е изготвена от съдебен лекар на следващия ден, сутринта.

Въз основа на така изложената фактическа обстановка, съдът достигна до извод, че подс. И. П. е осъществил от обективна и субективна страна престъпленията, в които е обвинен.

Категорично от всички доказателства, се установи времето и място на извършване на всяко от престъпленията, съответно на в гр. София, на ул. „Промислена“ №18, около 18:30 часа за престъплението по чл.162, ал.2 от НК и в гр. София, на ул. „Промислена“ №11, около 18:30 часа за престъпленията по чл.325, ал.1 от НК и чл.131, ал.2, вр. чл.130, ал.1 от НК.

В гр. София, на ул. „Промислена“ №18 подсъдимият и А. за първи път са се видели, тогава П. е отправил обиди, псувни във връзка с етноса на свидетеля и го е подгонил, като го е ритнал с крак в областта на левия хълбок. Това е място, на около 100-тина метра от домът на А., който е на адрес ул. „Промислена“ №11, където в последствие при идването на полицаите по сигнала на С., П. е отправил обидните и неприлични изрази към полицейските служители и е причинил телесното увреждане на М. при изпълнение на службата му.

Безпротиворечиво се установи авторството на всяко от повдигнатите обвинения - подсъдимият е техен извършител.

Той именно е упражнил насилие - ритнал в областта на левия хълбок свид. А., поради ромския му етнос, като го гонил, псувал и обиждал. В този насока са показанията на А., С., В. Г., Г. Г. и констативната част от СППЕ, както и становището на вещите лица д-р П. и психолога И.ова, разпитани в съдебно заседание.

Подсъдимият е псувал и обиждал полицейски служител от 06 РУ – СДВР, отзовали се на сигнала на С. на място на инцидента с А. – М., Б. и Г., което се установява от показанията на тримата полицаи показанията на свидетелите А., С., В.е и Г. Г.и, както и от писмените доказателства – докладна записка на полицейски служител Д..

И. П. е причинил леката телесната повреда на М. – полицейски орган при изпълнение на службата му, като го ударил с глава в областта на устата, за което свидетелстват пострадалия, Б., Г., А. и Г. Г., а косвено не отрича и подсъдимия в обясненията си, включително и от заключението по СМЕ.

Категорично от цялата доказателствена съвкупност се установи изпълнителното деяние на всяко престъпление, както следва:

По чл.162, ал.2 от НК - употреба на насилие, поради етническата принадлежност на А.. Нанасянето на удар с крак в област на части от тялото на свидетеля е физическо насилие и несъмнено е упражнено поради ромската принадлежност на А., личащо си от първоначално зададения въпрос: „Какво гледаш бе мангал“, защото му се сторило, че

го гледа странно, от използваните няколко пъти думи по адрес на А. и С.: „мангали ... цигани“ и повтарящите се псувни, отново към А.: „Мангали, ще ви еба майката“.

Съдът не може да се съгласи с пледоарията на защитата, че наблюдаващият прокурор е обърнал внимание на ромската принадлежност на А. и С., за да повлияе на мнението на съда и да представи П. като расист, тъй като видно от констативната част на СППЕ, вещите лица са цитирали думи на подсъдимия при неговото изследване, непосредствено след деянието, че усеща силни изблици на гняв особено към хора от малцинствените групи, просто защото го дразнят. При разпита на вещите лице от СППЕ в о.с.з. те също подчертаха, че при изследването П. е заявил, че непознатите за него го погледнали някак особено и той тръгнал към тях и ги попитал: „Какво гледате бе мангали“.

В съвкупност данните от психиатричното изследване, същността на използваните думи и изрази, съдържащи „мангали ... цигани“, т.е. точно отправени думи към конкретен етнос, към който принадлежат А. и С., водят на категоричен извод за извършено престъпление по чл.162, ал.2 от НК от подсъдимия, без да е провокиран, без да е обиден, без да е заплашван, а само защото му се сторило, че двамата свидетели, които е разпознал от обясненията си, че са от ромския етнос го гледали особено, а и с оглед на съобщеното от него самия за силни изблици на гняв особено към хора от малцинствените групи, просто защото го дразнят.

Не може да намери опора в доказателствата по делото, изразеното в пледоарията на защитника, че П. е ритнал А. като форма на защита от размахване на дъска срещу него, тъй като от показанията на всички свидетели и най-вече тези, които не са били в отношенията между А. и П. – свидетелите В. и Г. Г.а се установи, че подсъдимият е ритнал свидетеля преди той да влезе в двора си и да вземе дървото, за да се защитава от него. А и по думите на всички свидетели, А. е носил чанти с продукти, което П. го е видял и подгонил, т.е. не е имал възможност да носи дъска, с която да замахва пред подсъдимия.

По чл.325, ал.1 от НК – непристойни прояви, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото, използвайки обиди и псувни към полицейски служители от 06 РУ – СДВР – свидетелите М., Б. и Г.: „мърши, ще ви еба майката на цялото 06-то РУ, ще ви пребия боклуци, мърши, курви, не знаете кой съм аз“.

Поведението на подсъдимия е непристойно, възмутително, невъзпитано, осъществено на публично място, пред много хора, в момент когато полицаите са установявали самоличността му и са му изисквали документ за самоличност, преди да пристъпят към задържане, той е отправил неприлични, нецензурни и обидни думи към трима полицаи, нарекъл ги е „мърши, ...боклуци, ...курви“, псувал ги е: „Ще ви еба майката на цялото 06-то РУ“, заплашвал ги е: „Ще ви пребия ... не знаете кой съм аз“. Това поведение е безсрамно, цинично, дръзко, скандално, поради което правилно е квалифицирано като грубо нарушаващо обществения ред и изразяващо явно неуважение към обществото.

Поведението е възприето от А., С., Г. Г., М., Б., Г. и Д., тъй като е в населен район, на улицата. В случая не може да се изведе личен мотив в поведението на подсъдимия да обижда и псува полицаи, тъй като те са започвали полицейската проверка с установяване на неговата самоличност. Отправените думи не са в отговор на обида, която полицаите са му нанесли, или в резултат на приложена спрямо него сила, или пък някакво друго унижително отношение. Проява е на негови личностови

особености, за които становище са дали вещите лица по СППЕ - склонност към дисфурично реагиране, промени в емоционалния фон, с лабилни емоции - или е плачлив и тревожен, след което става по-раздразнителен и разгневен като промяната е за кратък период от време. Това обаче не може да се възприеме като личен мотив, или обстоятелство, изключващо хулиганство, тъй като същите вещи лица са категорични, че при подсъдимия се разкриват поведенчески разстройства в следствие на употреба на алкохол и макар да е бил под влияние на алкохол - лека към средна степен алкохолно опИ.е, П. си е спомнял всичко, което се е случило, имал спомен за събитията, а степента на алкохолно опИ.е го е улеснила, но поведението му е целенасочено. Това означава, че чрез думите си, подсъдимият е изразил бруталната си демонстрация против установения ред, демонстрирал е неуважение към установените правила в обществото, незачитане на обществените порядки.

По чл.131, ал.2, вр. чл.130, ал.1 от НК - нанесъл удар с глава в областта на устата и причинил на М. - полицейски орган при изпълнение на службата му лека телесна повреда, реализирала медико-биологичен признак на временно разстройство на здравето неопасно за живота, извън случаите на чл.128 и 129 от НК.

Категорично от показанията на пострадалия, Б., Г., А. и Г. Г., косвено от обясненията на П., както и от заключението на СМЕ се доказва, че в момент на поставяне на белезници, когато подсъдимият е бил повален с лице към земята, а М. се е стремил да задържи ръцете му отзад, за да постави белезниците, подсъдимият му е нанесъл удар с глава в областта на устата.

Видът, характера и механизма на причиняване на телесното увреждане се установява както от вече сочените гласни доказателствени средства, така и от заключението на СМЕ - при преглед на 31.12.2021г. в 10:30 часа са установени следните травматични увреждания: оток и кръвонасядане на горната устна на устата и отчупване на минимален фрагмент от коронката на втори горен ляв зъб, които травматични увреждания са получени в резултат от действието на твърди тъпи предмети по механизъм на удара с или върху такива и могат да се получат по време и начин, както съобщава прегледания. Причинили са му временно разстройство на здравето неопасно за живота.

Причиненото травматично увреждане е пряка и непосредствена последица от нанесения удар с глава, като описаната фактическа обстановка от М., Б. и Г. е логична и потвърдена от СМЕ, отколкото изложената от П.. Тук е мястото, съдът да посочи, че в обясненията си той каза, че от болка при извИ.ето на ръката му назад за поставяне на белезници навел главата си напред, за да притъпи болката. Това означава, че в конкретната ситуация, когато е повален на земята, той като не е навел главата си надолу иначе щеше да има охлузвания по носа и лицето, умишлено и целенасочено е изправил главата си назад, така че да нанесе удар, съзнавайки, че полицаите са зад него и се мъчат да му поставят белезници.

Съдът не може да се съгласи с пледоарията на защитника, че показанията на М. и Г. не следва да се кредитират, тъй като двамата били отстранени от длъжност заради станало обществено известно престъпление по транспорта, с което те се свързвали, а затаили пред съда това обстоятелство, тъй като деянието, за което П. е обвинен е около година преди конкретния случай, за който говори адвокатът, а по отношение на тези полицейски служители няма влязла в сила присъда, както обстоятелствата по процесното престъпление по чл.131, ал.2, вр. чл.130, ал.1 от НК нямат нищо общо медийно известните по дlungото. По отношение на показанията на Б., съдът не може да

се съгласи със защитата, че показанията му са заинтересовани и предубедени, тъй като с М. и Г. били колеги, като взаимно потвърдени, както и потвърдени от свидетели - очевидци, които не са полицейски служители и от заключение по СМЕ, което не е оспорено.

На инкриминираната дата видно от ежедневна вedomост и месечен график за разстановка на силите и средствата на 30.12.2021г. при 06 РУ-СДВР, Г. М., заемайки длъжността на старши полицаи в Група „Охрана на обществения ред“, Сектор „Охранителна полиция“ към 06 РУ-СДВР е бил дневна смяна на 30.12.2021г. от 07:00 до 19:00 часа, т.е. имал е качеството на полицейски орган и телесното увреждане му е причинено при изпълнение на службата му.

Съдът не може да се съгласи с тезата на защитата, че повдигайки това обвинение срещу П., прокуратурата е подминала неговите телесни увреждания, които са причинени именно от полицейски служители и то по време и във връзка с това задържане, при което се обвинявал П., че е увредил полицаи. Действително, видно от констативната част на СППЕ при прегледа на подсъдимия непосредствено след инкриминираните деяния са установени следните увреждания: изкълчване на дясната китка с редуцирана сетивност и моторика на трети от фалангите, оток на лявото коляно, отоци в областта на двата глезена и двете китки, охлузване на дясното рамо, екскориации и охлузвания по кокалчетата на дясната ръка. За всички тези увреждания няма образувано наказателно производство или изискана проверка, а с оглед на използвана техника на задържане - поваляне на земята, притискане на тялото и извИ.е на ръцете, с поставяне на белезници на китките, без съдът да притежава специални знания, счита че могат да се отдадат именно на действията по задържане и на самите белезници на китките на ръцете на П..

Направи впечатление на съда, че на прегледа от ЦСМП – във фиша и констативната част на СППЕ П. не е посочил че констатираните само в ЦПЗ увреждания са от побой или прекомерно упражнена сила при задържане от полицейски служители. Затова, намира така изнесените данни като защитна теза, с цел да се затвърди изложеното, че П. е жертвата, а не е пострадал полицейски служител.

От друга страна не се установи твърдения опит за самоубийство от подсъдимия именно да е свързан с конкретното задържане и приложена сила по отношение на него от полицейски служители, с нанесен побой. Според вещите лица опитът за самоубийство, както и П. е съобщил е в резултат на изпития алкохол на конкретния ден - 30.12.2021г., постоянната употреба на алкохол и то в големи количества, с цел да загуби представа за реалността, тъй като детето му е диагностицирано със злокачествено заболяване, което предизвиквало дистрес в живота му, тревожност и затова използва алкохола, за да „потиска“ напрежението. Пак според вещите лица, П. е емоционално нестабилна личност, с тенденция към импулсивни прояви на гняв и агресия, особено към подчинени малцинствени групи, както и е с нисък контрол на импулсите.

Констатираното от вещите лица е потвърдено от всички свидетели, които говорят за поведението на П. като необяснимо агресивно, че изведнъж агресира и се държал неадекватно.

От субективна страна, подсъдимият и при трите престъпления е действал при форма на вината пряк умисъл, тъй като е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е общественотоопасните последици и е целял тяхното настъпване, в какъвто смисъл е заключението на СППЕ, а степента на алкохолно опИ.е,

тревожността и гневните му реакции са улеснили извършеното, но не изключват умисъл. П. е могъл да разбира значението и свойството на извършеното и да ръководи постъпките си.

Конкретно за престъплението по чл.325, ал.1 от НК е налице хулигански мотив в поведението на П., който се явява специален субективен признак за това престъпление. Този мотив се заключава в проявеното явно неуважение към обществото от дееца, като по този начин той демонстрира, че не се смята за обвързан със спазването на общоприетите норми за поведение в обществото и се отнася към тях с явно пренебрежение.

При индивидуализиране на наказанията за всяко от престъпленията и за трите в съвкупност, съдът отчете като смекчаващи вината обстоятелства употребения алкохол, което при констатираното състояние на алкохолно опИ.е е улеснило действията му, продължителния период от време от датата на деянието, не по вина на подсъдимия. Като отегчаващи вината обстоятелства са отчетени множеството му осъждания, включително за тежки умишлени престъпления и с изтърпени наказания Лишаване от свобода, което означава, че П. е с оформен криминален профил, а изтърпените наказания не са изиграли своята роля да го поправят и превъзпитат. При баланс между смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства, но при съображение, че наказанието не е необходимо да е тежко, а е достатъчно извършителят да знае, че е неотвратимо, съдът е определил следните наказания:

За престъплението по чл.162, ал.2 от НК, при съобразяване на разпоредбата на чл.57, ал.2 от НК на П. е определено наказание Лишаване от свобода за срок от една година и два месеца /над минимума, около средния размер/, което да изтърпи при първоначален строг режим и глоба в размер на 5000 лева /минимума/, както и обществено порицание, което да се изтърпи по месторабота, чрез прочитане от работодателя на диспозитива на тази присъда пред трудовия колектив, с който работи. Така ще се балансира тежестта на наказанията и ще се постигнат визираните цели.

За престъплението по чл.325, ал.1 от НК, при съобразяване на разпоредбата на чл.57, ал.1 от НК на П. е определено наказание Лишаване от свобода за срок от една година /в средния размер/ при първоначален строг режим, както и обществено порицание, което да се изтърпи по месторабота, чрез прочитане от работодателя на диспозитива на тази присъда пред трудовия колектив, с който работи. В конкретния случай е предпочетено по-тежкото измежду алтернативните наказания - Лишаване от свобода и Пробация заради високата обществена опасност на личността на извършителя.

За престъплението по чл.131, ал.2, вр. чл.130, ал.1 от НК и на осн. чл.54 от НК на П. е определено на наказание Лишаване от свобода за срок от една година и два месеца /над минимума, около средния размер/, което да изтърпи при първоначален строг режим. Тук съдът е съобразил, че и с този срок на лишаването от свобода, макар и под средния размер ще се постигнат целите на закона, без да се достига до необоснована наказателната репресия при аритметичното пресмятане на размерите.

На осн. чл.23, ал.1 от НК, тъй като П. е извършил няколко отделни престъпления, преди да е имало влязла в сила присъда за което и да е от тях, съдът, след като е определил наказание за всяко престъпление отделно, е наложил едно най-тежко наказание Лишаване от свобода за срок от една година и два месеца при първоначален строг режим, от което е зачетено и приспаднатото времето на задържане по ЗМВР за срок до 24 часа на 30.12.2021г. на осн. чл.59, ал.2 от НК.

Съдът е постановил наказанието Лишаване от свобода да се изтърпи при първоначален строг режим на осн. чл.57, ал.1, т.2, б. „б“ от ЗИНЗС, тъй като престъпленията са умишлени и не са изтекли повече от 5 години от изтърпяване на предходно наложено наказание лишаване от свобода, което не е било отложено на основание на осн. чл.66, от НК, независимо от реабилитацията. Видно от справката за съдимост, последното изтърпяно наказание Лишаване от свобода е приключило на 16.11.2018г. по НОХД №360/2018г. на РС - Царево. Така, към датата на деянията - 30.12.2021г. не е настъпила реабилитацията по чл.88а, ал.1, вр. чл.82, ал.1, т.4 от НК, както и не са изминали повече от 5 години от датата на последното изтърпяно наказание Лишаване от свобода - 16.11.2018г.

На осн. чл.23, ал.2 и ал.3 от НК към така определеното общо наказание е присъединено наказанието обществено порицание, което да се изтърпи по месторабота, чрез прочитане от работодател на диспозитива на тази присъда пред трудовия колектив, с който работи и наказанието глоба в размер на 5000 лева.

На осн. чл.189, ал.3 от НПК съдът е осъдил подсъдимия да заплати в полза на МВР, направените в ДП разноси в размер на 533.70 лева и в полза на СРС, направените разноси в съдебна фаза в размер на 200 лева, както възнаграждение на вещи лица.

На осн. чл.190, ал.1 от НПК, съдът е осъдил подсъдимия да заплати в полза на СРС държавна такса в размер на по 5.00 лева при издаване на 2бр. изпълнителни листа, както следва: Първият изпълнителен лист ще се издаде след влизане на присъдата в сила в полза на МВР за разноските от ДП, за което П. ще дължи първата държавна такса от 5.00 лева в полза на СРС. В случай, че след получено от него уведомление за доброволно изпълнение по ДОПК, в 7-дневен срок той не заплати глобата, разноските за съдебната фаза и първата държавна такса, ще обоснове необходимост от принудително изпълнение, за което ще се издаде втори изпълнителен лист и ще се дължи втората държавна такса от 5.00 лева на СРС.

Водим от тези съображения, съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: